

ANMELDELSE PÆDAGOGIK 14. aug. 2019 | kl. 08:13

Se osten i stedet for hullerne

Af: Flemming Platz

Bogen her giver dig ikke en uddannelse i Marte Meo-metoden. Men du får en masse praksiseksempler, hvor det positive samspil kan lykkes. Og det endda ved hjælp af nogle enkle greb og et farvel til fejlfinderkulturen.

Fakta

Titel

Marte Meo

Forfatter

Pernille Roug, Jane Larsen

Pris

250

Sider

272

Forlag

Hans Reitzels Forlag

Marte Meo er en metode, hvor en fagperson filmer samspil mellem for eksempel en underviser og en gruppe børn. Ved den efterfølgende behandling har fagpersonen fokus på det, der lykkes. Det er en metode, der søger at se osten frem for hullerne. Dermed gøres der op med den fejlfinderkultur, der godt kan herske nogle steder. Tanken er at styrke det gode samspil mellem eksempelvis en lærer og en elevgruppe med udgangspunkt i det gode eksempel. Man går væk fra det at opdrage og sætte grænser til en mere nysgerrig tilgang til, hvad der virker. Omdrejningspunktet er, at børn ikke nødvendigvis ønsker at få ret, men at få forståelse. Så børn vil gerne acceptere det meste, bare de bliver set og hørt og forstået.

Bogen kan bruges som en opslagsbog. Det er fint, for der er områder, der ikke er relevante for os som lærere, for eksempel om ældreplejen. Som en læsevejledning vil jeg pointere, at kapitel 1 om selve metoden er god læsning. Der er masser af rigtig gode eksempler, som jeg kan nikke genkendende til. Det bliver for mig indlysende, at man med små kneb kan løse konflikter, der kunne være opstået.

Kapitel 8 om folkeskolen er selvfølgelig også et kapitel, der er relevant for os som lærere. Kapitlet beskriver en 5. klasse, der var meget urolig. Det viser sig, at det med ganske få skridt kan lade sig gøre at skabe ro. Før brugte læreren altid ti minutter på at skabe ro, og efter at metoden er blevet introduceret, kan læreren klare det på fire minutter - ved at gå rundt og give hånd til hver enkelt elev. Et andet lille greb, som Marte Meo byder ind med, er, at læreren benævner dem, der er klar, i stedet for at fremhæve dem, der ikke er. Det betyder, hvis man gør det første, at de andre retter ind og bliver stille. De gamle vaner og mønstre, man har som lærer, brydes dermed, og de implicerede lærere blev meget overraskede over, at der ikke skulle mere til.

Kapitlet om folkeskolen kunne dog godt være bredt lidt mere ud end en caseeksempel fra en 5. klasse. Så jeg tænker, om bogen vil for meget, når den kommer ind på både småbørn, skolebørn og ældreplejen. Jeg tænker, at det i virkeligheden er materiale til tre bøger. Hvis det var tilfældet, kunne jeg godt have tænkt mig en pædagog til den første bog, en lærer til den anden og en gerontopsykolog til at skrive den sidste. Det vil give lidt mere tyngde. Men det er en udmærket bog, som jeg selv som lærer er blevet inspireret af. Marte Meo går fint i tråd med en mere coachende, neuropædagogisk og positiv psykologisk tilgang. Så læs det første kapitel og kapitlet om folkeskolen. Det kan give dig nogle indspark til en mere anerkendende positiv tilgang frem for den fejlfinderkultur, der stadig hersker mange steder i folkeskoleregiet.

Kompagnistræde 34, 1208 Kbh K,
tlf 3369 6300, folkeskolen@folkeskolen.dk